

تجزیه پایداری عملکرد دانه ژنوتیپ‌های جولخت (*Hordeum vulgare L.*)

شهرام بهرامی^{۱*}، محمد رضا بی‌همتا^۲، محمد سالاری^۳، محمود سلوکی^۴، احمد یوسفی^۵

و عباسعلی وهابی سدهی^۶

۱، ۳، ۴، ۶، عضو هیأت علمی و استادیاران دانشکده کشاورزی دانشگاه زابل

۲، استاد پردازش کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

۵، عضو هیأت علمی مؤسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج

(تاریخ دریافت: ۱۱/۱۱/۲۹ - تاریخ تصویب: ۱۳/۲/۸۸)

چکیده

وجود اثر متقابل ژنوتیپ × محیط ایجاد می‌کند که عملکرد ژنوتیپ‌ها در دامنه وسیعی از شرایط محیطی مورد ارزیابی قرار گیرند تا اطلاعات حاصل بتواند کارایی مربوط به گزینش و معرفی آنها را افزایش دهد. به منظور بررسی پایداری و تشخیص ارقام پر محصول و سازگار، عملکرد دانه ییست ژنوتیپ جولخت در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در شش منطقه (کرج، اصفهان، نیشابور، یزد، بیرجند و زرگان) به مدت دو سال (۱۳۸۱-۸۳) مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج تجزیه واریانس‌های ساده و مرکب حاکی از وجود تفاوت‌های معنی‌دار بین عملکرد دانه در ژنوتیپ‌ها بود. به منظور بررسی دقیق‌تر اثر متقابل و تعیین ژنوتیپ‌های پایدار تجزیه پایداری با استفاده از روش‌های واریانس محیطی، ضریب تغییرات محیطی، روش رگرسیونی ابرهارت - راسل، روش رگرسیونی فینلی - ویلکینسون، روش رگرسیونی پرکیز - جینکر، اکوالاتس ریک، واریانس پایداری شوکلا، روش‌های غیر پارامتری میانگین و انحراف معیار رتبه و روش نسبت شاخص عملکرد انجام شد. نتایج بدست آمده از این روش‌ها تقریباً مشابه بودند. بر اساس اکثر روش‌ها ژنوتیپ‌های آی‌سی‌ان ۹۳-۳۲۸ و آللی ۴/ مولا ۲ به عنوان ارقام پایدار شناخته شدند. ژنوتیپ گلوریا هم مخصوص مناطق نامساعد ضعیف تشخیص داده شد.

واژه‌های کلیدی: اثر متقابل، پایداری، ژنوتیپ، جولخت، عملکرد.

و عوامل محیطی است و برآیند این عکس العمل بستگی به ساختار ژنتیکی واریته و شدت عوامل محیطی خصوصاً عوامل محدودکننده محیط دارد، نتیجه همین اثر متقابل بین واریته و محیط است که تحت عنوان پایداری و سازگاری بیان می‌شود و ژنوتیپی پایدار است که در محیط کمترین واکنش را نشان دهد (Farshadfar, 1999).

مطالعات مربوط به سنجش سازگاری ارقام با روش‌های تجزیه واریانس معمولی آغاز شد و محققان

مقدمه

مطالعه و سنجش میزان سازگاری ارقام در شرایط مختلف از جایگاه ویژه‌ای در اصلاح نباتات برخوردار است. زارعین و اصلاح کنندگان نبات به میزان عملکرد پایداری واریته اهمیت می‌دهند. میزان عملکرد بستگی به ظرفیت ژنتیکی عملکرد یعنی ژن‌های مثبتی دارد که در جریان اصلاح به رقم وارد شده است. پایداری عملکرد بستگی به ظرفیت رقم از نظر عکس العمل در شرایط محیطی متفاوت دارد. پایداری موضوع اثر متقابل واریته

خط رگرسیون آن کوچک بوده و ثانیاً ضریب خط رگرسیونی آن معادل یک باشد. با توجه به این که انحراف از خط رگرسیون مربوط به بخش غیرقابل پیش‌بینی تنوع مربوط به هر ژنتیپ بوده و ضریب رگرسیون نیز پاسخ ویژه ژنتیپ‌ها به اثرات محیطی را نشان می‌دهد، بنابراین به ترتیب به عنوان پارامترهای Perkins & Jinks (1968) نیز دو پارامتر ضریب خط رگرسیون و انحراف از خط رگرسیون را به عنوان پارامترهای پایداری به کار بردنده با این تفاوت که در این مدل اثر متقابل ژنتیپ و محیط برای شاخص محیطی محاسبه می‌شود.

روش‌های غیرپارامتری زیادی برای تعیین پایداری ارقام پیشنهاد شده است که در اکثر آنها ارقام هر محیط رتبه‌بندی می‌شود و ژنتیپی پایدار محسوب می‌شود که در همه محیط‌ها رتبه مشابه داشته باشد (Hanuman & Prahakaaran, 2001; Kamidi, 2001; Rao & Prabhakaran, 2000) Rao & Prabhakaran (2000) عنوان نمودنده وقتی که روش‌های پارامتری به خاطر اثر متقابل غیرخطی ژنتیپ و محیط قابل توضیح و تفسیر نباشند استفاده از روش‌های غیرپارامتری لازم و ضروری است.

Cocks (1995) در طی سال‌های ۱۹۸۶ تا ۱۹۸۹ تولید بذر یونجه یکساله را از چهار مکان در کشورهای سوریه و اردن اندازه گیری نمود. در این مطالعه اثر متقابل ژنتیپ و محیط با استفاده از تجزیه واریانس، تجزیه رگرسیون خطی فینلی - ویلکینسون و تجزیه رگرسیون پرکینز- جینکر بررسی شد.

Rashid et al. (2002) طی آزمایشی به منظور تعیین پایداری ژنتیپ‌های خردل از روش تجزیه واریانس محیطی، واریانس شوکلا، اکووالانس ریک و روش رگرسیون ابرهارت-راسل استفاده نمود. روش رگرسیون Ali Navaz et al. (2001) طی تحقیقی که بر روی ژنتیپ‌های پنبه انجام داد، ضمن تعیین ژنتیپ‌های پایدار، روش رگرسیون ابرهارت - راسل را به عنوان یک روش مناسب برای تعیین پایداری ژنتیپ‌ها معرفی نمود.

به هر حال با توجه به موارد فوق، پایداری بایستی به عنوان یک جنبه مهم آزمایش‌های مقایسه عملکرد در

روش‌های مختلفی را جهت تعیین ارقام سازگار ابداع کردد. Sparague & Federer (1951) پیشنهاد کرند که از اثر متقابل ژنتیپ × محیط به عنوان معیاری جهت سازگاری ارقام استفاده شود. این روش به علت اینکه نمی‌توانست سازگاری ارقام را به طور جدآگانه بررسی کند، کنار گذاشته شد. Comstock & Moll (1963) پیشنهاد کرند که برای کاهش اثر متقابل ژنتیپ × محیط باید مناطق وسیع را به چند منطقه فرعی تقسیم و سازگاری ارقام را در این مناطق فرعی مورد بررسی قرار داد. Roemer (1917) استفاده از واریانس محیطی را با عنوان پارامتر پایداری پیشنهاد نمود. یعنی رقمی که عملکردش نوسان کمتری در بین محیط‌ها نشان دهد، واریانس آن کوچک‌تر بوده و در نتیجه پایدارتر است. Francis & Kannenberg (1978) به منظور تعیین پایداری ژنتیپ‌های ذرت از ضریب تغییرات محیطی استفاده کرند که بر طبق این معیار ژنتیپی پایدار است که ضریب تغییرات آن کمتر باشد. Wrick (1962) پارامتر پایداری اکووالانس را پیشنهاد نمود که مستقیماً به اثر متقابل ژنتیپ و محیط برای هر ژنتیپ بستگی داشت. Shukla (1972) نیز پارامتر واریانس پایداری را برای هر ژنتیپ مطرح نمود که بر اساس آن ژنتیپ پایدار دارای حداقل داچال واریانس بود. احتمالاً اولین کسانی که ضریب رگرسیون خطی را به منظور تشخیص واکنش به خصوص ژنتیپ‌ها به عوامل Stringfield & Salter (1934) بودند. روش رگرسیون توسط Yates & Finlay & Wilkinson (1938) Cochran (1963) Finlay & Wilkinson (1938) Cochran Perkins & Jinks (1966) Eberhart & Russell (1966) و (1968) گسترش یافت.

Pinthus (1973) پیشنهاد کرد که به جای میانگین مربعات انحراف از خط رگرسیون بهتر است از ضریب تبیین استفاده شود، زیرا ضریب تبیین به شدت وابسته به انحراف از خط رگرسیون بوده و بر طبق این پارامتر ژنتیپی پایدار است که ضریب تبیین آن بالا باشد. Eberhart & Russell (1966) میانگین عملکرد، ضریب رگرسیون و میانگین مربعات انحراف از خط رگرسیون را برای تشخیص ارقام پایدار به کار برندند. به نظر آنها ژنتیپی پایدار بود که اولاً میانگین مربعات انحراف از

نهایت مساحت برداشت به $4/8$ مترمربع تقلیل یافت. لازم به ذکر است که برداشت از سه خط وسط صورت گرفت. تاریخهای کاشت در ایستگاههای ذکر شده از اواسط مهر تا اواخر آبان ماه بود.

در مرحله برداشت میزان عملکرد برای هر ژنتوتیپ در $4/8$ هر محیط به صورت کیلوگرم در واحد آزمایشی ($4/8$ مترمربع) تعیین و به تن در هکتار تبدیل شد. تجزیه آماری عملکرد دانه بر اساس طرح بلوک‌های کامل تصادفی و مقایسه میانگین‌ها بر مبنای آزمون دانکن انجام شد. تجزیه مرکب مناطق نیز پس از آزمون بارتلت انجام شد. برای تعیین پایداری ژنتوتیپ‌های مورد بررسی، از پارامترهای ضریب تغییرات محیطی، اکوالانس ریک، واریانس شوکلا، ضریب رگرسیون فینلی و ویلکینسون، ضریب رگرسیون ابرهارت و راسل، میانگین و انحراف معیار رتبه و نسبت شاخص عملکرد استفاده گردید.

در روش‌های ضریب تغییرات محیطی، اکوالانس ریک و واریانس پایداری شوکلا ژنتوتیپ‌های دارای حداقل مقدار به عنوان ژنتوتیپ‌های پایدار شناخته شدند. در روش‌های مبتنی بر رگرسیون، ژنتوتیپ‌هایی با ضریب رگرسیون برابر یک و انحراف از رگرسیون برابر صفر به عنوان ژنتوتیپ‌های پایدار تلقی می‌گردیدند.

در روش میانگین و انحراف معیار رتبه، ژنتوتیپ‌هایی که دارای میانگین رتبه عملکرد کمتری در کلیه محیط‌ها هستند به عنوان ژنتوتیپ‌های پایدار تلقی می‌شوند. روش نسبت شاخص عملکرد بر مبنای نسبت میانگین ژنتوتیپ به میانگین تمام ژنتوتیپ‌ها در محیط‌های مورد بررسی و بر حسب درصد است. برپایه این روش غیرپارامتری ژنتوتیپی پایدار است که نسبت شاخص عملکرد بیشتری داشته باشد. به منظور تجزیه آماری این تحقیق از نرم‌افزارهای SPSS، SAS، MINITAB و Excel S116 استفاده شد.

نتایج و بحث

در تجزیه واریانس مرکب برای عملکرد دانه (جدول ۲) اثر سال و اثر مکان معنی‌دار نگردید، که این بدان معنا است که بین سال‌ها و بین مکان‌ها اختلاف معنی‌دار وجود ندارد. اثرات متقابل ژنتوتیپ \times سال و ژنتوتیپ \times مکان معنی‌دار نگردید و چون مقایسه میانگین

نظر گرفته شود زیرا اثر متقابل ژنتوتیپ در محیط می‌تواند هرگونه پیشرفت ناشی از گزینش را کاهش دهد. بنابراین هدف از پژوهش حاضر علاوه بر بررسی اثر متقابل ژنتوتیپ و محیط، بررسی سازگاری ارقام و معروفی ارقام پایدار می‌باشد.

مواد و روش‌ها

با در نظر گرفتن این که آزمایشات ناحیه‌ای مستلزم چند سال تکرار آزمایش در چند ایستگاه تحقیقاتی می‌باشند لذا ۲۰ ژنتوتیپ جو لحت که همگی معرفی شده از مراکز تحقیقاتی دیگر کشورها می‌باشند که فهرست آن‌ها در جدول ۱ آمده است انتخاب و به مدت ۲ سال (۱۳۸۱-۸۳) در ۶ ایستگاه مختلف در قلب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار مورد بررسی قرار گرفتند.

جدول ۱- فهرست ژنتوتیپ‌های جو لحت مورد مطالعه

شماره	ژنتوتیپ	شماره
۱	EHB YTM80-1	۱۱
۲	ALELI/4/MOLA/2...	۱۲
۳	ALELI/4/MOLA/3...	۱۳
۴	CONDOR-BAR/4/...	۱۴
۵	BF 891M-609	۱۵
۶	SB 91488	۱۶
۷	SB 91915	۱۷
۸	ICNBF 8-611	۱۸
۹	CENTENO/CAM/...	۱۹
۱۰	LINO (CMB92. 392-A-...)	۲۰

ایستگاه‌های تحقیقاتی در زمرة مناطق معتدل کشور شامل ایستگاه نیشابور در شمال شرقی کشور، ایستگاه‌های یزد، کرج و اصفهان واقع در مرکز کشور، ایستگاه بیرجند در شرق کشور و ایستگاه زرقان در جنوب کشور بودند.

نظر به اینکه آزمایش‌ها در دو سال و شش مکان انجام شد، جمعاً تعداد محیط‌ها دوازده عدد بود. در محیط‌های مذکور آزمایش‌ها به طور یکنواخت به اجرا درآمد و رقم‌ها نیز به عنوان فاکتور ثابت در نظر گرفته شد. طول هرکرت 5 متر و عرض آن $1/20$ متر بود. در نتیجه مساحت هرکرت برابر 6 مترمربع بود که در هنگام برداشت از دو طرف هرکرت $0/5$ متر حذف شد و در

تغییرات در داده‌ها را توجیه می‌کرد (Gunasekera et al., 2003)

در آزمایش‌های دارای مکان و سال یکی از مشکلات اساسی ارزیابی ژنتیک‌ها این است که اثر مکان می‌تواند به طور قابل ملاحظه‌ای از سالی به سال دیگر متغیر باشد و این عمل به وسیله معنی‌دار شدن اثربراحتی مکان × سال در جدول تجزیه واریانس معلوم می‌شود (جدول ۲). در بررسی میانگین کل ژنتیک‌ها (جدول ۴) بیشترین عملکرد را ژنتیک‌های شماره ۳، ۲، ۱۳ و ۱۲ به ترتیب با ۵/۰۳۴، ۴/۹۴۵۰، ۴/۸۸۲ و ۴/۸۷۵ تن در هکتار تولید نمودند حال آن که حداقل میانگین عملکرد دانه مربوط به ژنتیک شماره ۱۵ با ۳/۹۰۴ تن در هکتار بود.

از آنجا که اثر متقابل ژنتیک × سال × مکان معنی‌دار شده بود لذا استفاده از تجزیه واریانس مرکب و مقایسه میانگین تیمارها براساس خطای محاسبه شده کافی نبود، بنابراین برای تعیین درجه سازگاری و گروه‌بندی ارقام از روش‌های مختلف تجزیه پایداری استفاده گردید.

نتایج تجزیه پایداری براساس مدل Eberhart & Russel (1966) در جدول ۳ نشان داده شده است. اثرات ژنتیک‌ها معنی‌دار شد، یعنی بین ژنتیک‌ها اختلاف بسیار معنی‌دار وجود دارد. اثرات محیط هم معنی‌دار شده است این مطلب بدان معناست که محیط‌ها نیز با یکدیگر اختلاف بسیار معنی‌داری دارند. اثر متقابل ژنتیک × محیط معنی‌دار شده است که حاکی از عکس العمل متفاوت ارقام در پاسخ با شرایط محیطی است. میانگین مرباعات انحراف از رگرسیون برای ارقام شماره ۱ و ۱۵ معنی‌دار شد که نشان دهنده پراکندگی عملکرد ارقام را در اطراف خط رگرسیون است.

نتایج بررسی سازگاری ارقام با استفاده از پارامترهای پایداری ابرهارت و راسل به همراه میانگین و ضریب تشخیص هر رقم در جدول ۴ آورده شده است.

موقعیت کلیه ژنتیک‌های مورد بررسی از نظر عملکرد دانه و ضریب خط رگرسیون در شکل ۱ نشان داده شده است. در این شکل دو خط عمودی به میزان یک انحراف معیار بالاتر و پایین‌تر از میانگین کل آزمایش قرار دارند و دو خط افقی نیز به اندازه یک

بین ژنتیک در سال‌ها و ژنتیک در مکان‌های مختلف تفاوت معنی‌داری را نشان نداد بنابراین میانگین ژنتیک‌ها مستقل از اثرات سال‌ها و مکان‌ها مقایسه گردید. همچنین اختلاف بین ژنتیک‌ها و اثر متقابل ژنتیک × مکان معنی‌دار گردید که نشان دهنده تفاوت بین ژنتیک‌ها در محیط‌های مختلف بود. آزمایش‌های Shah Mohammadi (2004) نیز حاکی از وجود اثرات متقابل معنی‌دار سال × ژنتیک × مکان برای ژنتیک‌های جو بوده است.

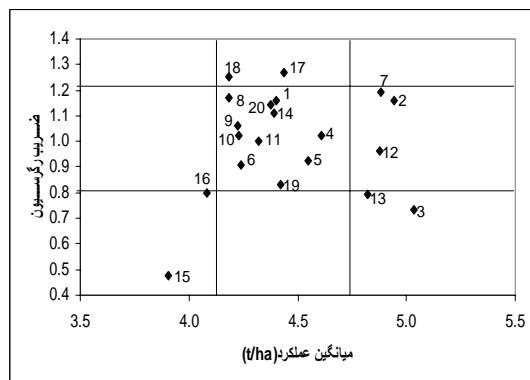
جدول ۲- تجزیه واریانس مرکب عملکرد جو لخت در مناطق مختلف

منابع تغییرات	منابع	درجه آزادی	مجموع مرباعات	میانگین مرباعات
مکان	مکان	۵	۴۰/۵/۴۹۵	۸/۱۰/۹۹ ^{ns}
سال	سال	۱	۰/۴۵۵	۰/۴۵۵
سال × مکان	سال × مکان	۵	۱۳۷/۶۹۳	۲۷/۵۳۸ ^{**}
خطای ۱	خطای ۱	۲۴	۱۳/۳۰۵	۰/۵۵۴
ژنتیک	ژنتیک	۱۹	۶۷/۴	۳/۵۴۷ [*]
مکان × ژنتیک	مکان × ژنتیک	۹۵	۱۰۴/۲۶۱	۱/۱۹۷ ^{ns}
سال × ژنتیک	سال × ژنتیک	۱۹	۲۵/۲۵۳	۱/۳۲۹ ^{ns}
سال × مکان × ژنتیک	سال × مکان × ژنتیک	۹۵	۸۴/۵۸۳	۰/۸۹ ^{**}
خطای ۲	خطای ۲	۴۵۶	۱۷۲/۰۱۷	۰/۳۷۷
کل	٪.C.V	۷۱۹	۱۰۱۰/۴۶۳	۱۳/۷۸

بررسی‌های Sadri & Sami'azadeh (1995) در مورد ژنتیک‌های حبوبات (لوبیا) حاکی از وجود اثر متقابل معنی‌دار سال × مکان بوده است. ایشان توانسته اند ارقام را از نظر عملکرد و پایداری آن‌ها به چهار گروه تقسیم نمایند. در مطالعات Kang et al. (1991) بر روی پنج ژنتیک ذرت نیز اثر متقابل ژنتیک × محیط در تمام آزمایش‌ها معنی‌دار بود. آنها خاطر نشان کردند زمانی که اثر متقابل ژنتیک × محیط معنی‌دار است انتخاب براساس عملکرد به تنها یکی کافی نمی‌باشد.

در مطالعه دیگری که بر روی چند ژنتیک خردل و کلزا انجام شده است، اثر متقابل ژنتیک × محیط عملکرد دانه خردل و کلزا برای بررسی پایداری و سازگاری آنها به شرایط مختلف محیطی تجزیه شد. در این آزمایش رگرسیون عملکرد دانه ژنتیک‌ها بر روی میانگین دانه هر محیط معنی‌دار بود و ۹۲ درصد

پایین‌ترین میانگین عملکرد و ضریب رگرسیونی پایین، رقمی با سازگاری خصوصی ضعیف با محیط نامساعد محسوب می‌شود و سرانجام سایر ارقام با میانگین معادل میانگین کل و ضریب رگرسیونی نزدیک به متوسط دارای سازگاری عمومی متوسط بوده است.

شکل ۱- دیاگرام پراکنش ژنتیپ‌های جو لخت بر حسب عملکرد دانه و ضریب رگرسیون

لاین‌های Bloch et al. (1997) در طی تحقیقی که بر روی نیزه‌های کتان انجام داد به این نتیجه رسید که لاین‌هایی با عملکرد کمتر از میانگین کل و ضریب رگرسیونی نزدیک به یک، بهتر است که در محیط‌های مرغوب کشت شود. ضمن این که Naveed et al. (2006) نیز طی تحقیق خود به همین نتیجه رسیند. از سوی دیگر Sial et al. (2000) در طی بررسی‌هایی که بر روی ژنتیپ‌های گندم انجام دادند، به این نتیجه رسیدند که ژنتیپ‌هایی با ضریب رگرسیونی بالا و عملکرد کمتر از میانگین کل برای محیط‌های ضعیف مناسب هستند.

براساس واریانس محیطی ارقام شماره ۱۳ و ۳ به عنوان ارقام پایدار شناخته شدند که علاوه بر برخورداری از کمترین واریانس محیطی، دارای میانگین عملکرد بالاتر از میانگین کل بودند (جدول ۵). براساس ضریب تغییرات محیطی ژنتیپ‌های شماره ۱۳، ۱۱، ۱۲، ۲ و ۳ علاوه بر داشتن کمترین ضریب تغییرات دارای عملکرد بالاتر از میانگین کل می‌باشند و به عنوان ارقام پایدار شناخته شدند (جدول ۵). با استفاده از دو پارامتر پایداری اکووالانس ریک و واریانس شوکلا پایدارترین واریته‌ها به ترتیب ارقام شماره ۹، ۸ و ۲ می‌باشند

انحراف معیار بالاتر و پایین‌تر از ضریب خط رگرسیون متوسط واقع شده‌اند. بر این اساس ارقام شماره ۲، ۱۲ و ۱۳ با داشتن عملکرد بالا، همراه ضریب رگرسیونی نزدیک به یک ارقامی با سازگاری عمومی خوب شناخته شدند.

جدول ۳- تجزیه پایداری عملکرد دانه ژنتیپ‌های

جو لخت در محیط‌های مختلف

منابع تغییرات	میانگین مریبعت	مجموع مریبعت	درجه آزادی	منابع (ژنتیپ × محیط) + محیط
ژنتیپ	۱۹	۲۲/۴۵	۱/۱۸**	۲۲۰ ۲۷۷/۶۰۹ ۱/۲۲۹**
محیط	۱۱	۱۸۱/۱۹	۱۶/۴۷**	۲۰۹ ۷۱/۳۴ ۰/۳۴**
محیط × ژنتیپ	۱	۱۸۱/۱۹	۱۸۱/۱۹**	محیط خطی ۱ ۱۸۱/۱۹ ۱۸۱/۱۹**
ژنتیپ در محیط خطی	۱۹	۶/۹۵	۰/۳۷ns	انحراف از رگرسیون ۲۰۰ ۶۴ ۰/۳۲ns
ژنتیپ ۱	۱۰	۶/۰۷۹	۰/۶۰۷۹*	ژنتیپ ۱ ۱۰ ۶/۰۷۹ ۰/۶۰۷۹*
ژنتیپ ۲	۱۰	۱/۷۵۵	۰/۱۷۵۵ns	ژنتیپ ۲ ۱۰ ۱/۷۵۵ ۰/۱۷۵۵ns
ژنتیپ ۳	۱۰	۲/۹۱۲	۰/۲۹۱۲ns	ژنتیپ ۳ ۱۰ ۲/۹۱۲ ۰/۲۹۱۲ns
ژنتیپ ۴	۱۰	۴/۹۷۴	۰/۴۹۷۴ns	ژنتیپ ۴ ۱۰ ۴/۹۷۴ ۰/۴۹۷۴ns
ژنتیپ ۵	۱۰	۴/۴۱	۰/۴۴۱ns	ژنتیپ ۵ ۱۰ ۴/۴۱ ۰/۴۴۱ns
ژنتیپ ۶	۱۰	۴/۵۹۳	۰/۴۵۹۳ns	ژنتیپ ۶ ۱۰ ۴/۵۹۳ ۰/۴۵۹۳ns
ژنتیپ ۷	۱۰	۲/۳۵۹	۰/۲۳۵۹ns	ژنتیپ ۷ ۱۰ ۲/۳۵۹ ۰/۲۳۵۹ns
ژنتیپ ۸	۱۰	۱/۴۱۵	۰/۱۴۱۵ns	ژنتیپ ۸ ۱۰ ۱/۴۱۵ ۰/۱۴۱۵ns
ژنتیپ ۹	۱۰	۰/۶۷۴	۰/۰۶۷۴ns	ژنتیپ ۹ ۱۰ ۰/۶۷۴ ۰/۰۶۷۴ns
ژنتیپ ۱۰	۱۰	۳/۲۱۶	۰/۳۲۱۶ns	ژنتیپ ۱۰ ۱۰ ۳/۲۱۶ ۰/۳۲۱۶ns
ژنتیپ ۱۱	۱۰	۳/۸۱۴	۰/۳۸۱۴ns	ژنتیپ ۱۱ ۱۰ ۳/۸۱۴ ۰/۳۸۱۴ns
ژنتیپ ۱۲	۱۰	۴/۸۱۳	۰/۴۸۱۳ns	ژنتیپ ۱۲ ۱۰ ۴/۸۱۳ ۰/۴۸۱۳ns
ژنتیپ ۱۳	۱۰	۱/۷۰۷	۰/۱۷۰۷ns	ژنتیپ ۱۳ ۱۰ ۱/۷۰۷ ۰/۱۷۰۷ns
ژنتیپ ۱۴	۱۰	۲/۹۱۳	۰/۲۹۱۳ns	ژنتیپ ۱۴ ۱۰ ۲/۹۱۳ ۰/۲۹۱۳ns
ژنتیپ ۱۵	۱۰	۶/۷۲۶	۰/۶۷۲۶*	ژنتیپ ۱۵ ۱۰ ۶/۷۲۶ ۰/۶۷۲۶*
ژنتیپ ۱۶	۱۰	۲/۴۷۱	۰/۲۴۷۱ns	ژنتیپ ۱۶ ۱۰ ۲/۴۷۱ ۰/۲۴۷۱ns
ژنتیپ ۱۷	۱۰	۲/۰۵۲	۰/۲۰۵۲ns	ژنتیپ ۱۷ ۱۰ ۲/۰۵۲ ۰/۲۰۵۲ns
ژنتیپ ۱۸	۱۰	۲/۹۵۴	۰/۲۹۵۴ns	ژنتیپ ۱۸ ۱۰ ۲/۹۵۴ ۰/۲۹۵۴ns
ژنتیپ ۱۹	۱۰	۲/۰۵۱	۰/۲۰۵ns	ژنتیپ ۱۹ ۱۰ ۲/۰۵۱ ۰/۲۰۵ns
ژنتیپ ۲۰	۱۰	۲/۵۰۳	۰/۲۵۰۳ns	ژنتیپ ۲۰ ۱۰ ۲/۵۰۳ ۰/۲۵۰۳ns
اشتباه مرکب	۴۵۶	۱۷۲/۰۱۷	۰/۳۷۷	

ارقام شماره ۳ و ۱۳ با اینکه دارای عملکرد بالایی هستند ولی ضریب رگرسیون آنها کوچک‌تر از یک می‌باشد لذا این ارقام دارای سازگاری خصوصی خوب در مناطق با شرایط محیطی نامساعد بوده‌اند. ارقام شماره ۱۷ و ۱۸ دارای سازگاری خصوصی متوسط در مناطق محیطی مساعد بوده و رقم شماره ۱۶ دارای سازگاری عمومی ضعیف می‌باشد و رقم شماره ۱۵ با داشتن

جدول ۴- مقایسه میانگین ژنوتیپ و پارامتر های پایداری ابرهارت و راسل برای ارقام جو لخت.

	میانگین عملکرد ژنوتیپ (t/ha)	ضریب رگرسیون ابرهارت-راسل (b _i)	انحراف از خط رگرسیون (S _i ²)	ضریب تشخیص ژنوتیپ (R _i ²)	میانگین عملکرد ژنوتیپ (t/ha)
۱	۴/۴۰۳	۱/۱۵۹ ^{ns}	.۰/۴۸۲	.۶۶/۷	۵/۰۳۴ a
۲	۴/۹۴۵	۱/۱۵۹ ^{ns}	.۰/۰۴۹	.۸۷/۴	۴/۹۴۵ ab
۳	۵/۰۳۴	.۰/۷۳۲ ^{ns}	.۰/۱۶۵	.۶۲/۵	۴/۸۸۱ abc
۴	۴/۶۰۸	۱/۰۲۳ ^{ns}	.۰/۳۷۱	.۶۵/۷	۴/۸۷۵ abc
۵	۴/۵۴۷	.۰/۹۲۳ ^{ns}	.۰/۳۱۵	.۶۳/۷	۴/۸۲۱ abcd
۶	۴/۲۳۹	.۰/۹۰۶ ^{ns}	.۰/۳۳۳	.۶۱/۸	۴/۶۰۸ abcde
۷	۴/۸۸۱	۱/۱۹۳ ^{ns}	.۰/۱۱۰	.۸۴/۵	۴/۵۴۷ abcdef
۸	۴/۱۸۴	۱/۱۷۱ ^{ns}	.۰/۰۱۵	.۸۹/۸	۴/۴۳۸ abcdef
۹	۴/۲۲۳	۱/۰۶۳ ^{ns}	-.۰/۰۵۹	.۹۳/۸	۴/۴۲۰ abcdef
۱۰	۴/۲۳۰	۱/۰۲۵ ^{ns}	.۰/۱۹۵	.۷۴/۷	۴/۴۰۳ abcdef
۱۱	۴/۳۲۱	۱/۰۰۲ ^{ns}	.۰/۲۵۷	.۷۰/۵	۴/۳۹۱ bcdef
۱۲	۴/۸۷۵	.۰/۹۶۵ ^{ns}	.۰/۳۵۵	.۶۳/۶	۴/۳۷۸ bcd
۱۳	۴/۸۲۱	.۰/۷۹۳ ^{ns}	.۰/۰۴۶	.۷۷/۰	۴/۳۲۱ bcdef
۱۴	۴/۳۹۱	۱/۱۱۲ ^{ns}	.۰/۱۶۴	.۷۹/۳	۴/۲۳۹ cdef
۱۵	۳/۹۰۴	.۰/۴۷۶ ^{ns}	.۰/۵۴۸	.۲۳/۴	۴/۲۳۰ cdef
۱۶	۴/۰۸۲	.۰/۷۹۹ ^{ns}	.۰/۱۲۱	.۷۰/۰	۴/۲۲۲ def
۱۷	۴/۴۳۸	۱/۲۷۱ ^{ns}	.۰/۰۷۸	.۸۷/۷	۴/۱۸۵ def
۱۸	۴/۱۸۵	۱/۲۵۳ ^{ns}	.۰/۱۷۰	.۸۲/۹	۴/۱۸۴ def
۱۹	۴/۴۲۰	۱/۸۳۲ ^{ns}	.۰/۰۸۰	.۷۵/۴	۴/۰۸۲ ef
۲۰	۴/۳۷۸	۱/۱۴۱ ^{ns}	.۰/۱۲۵	.۸۲/۵	۳/۹۰۴ F

جدول ۵- پارامتر های مختلف پایداری در ژنوتیپ های جو لخت

	میانگین عملکرد ژنوتیپ	میانگین عملکرد واریانس محیطی	ضریب تغییرات محیطی	شوکلا	ریک	فینلی و ویلکینسون	پرکینز و جینکر
۱	۴/۴۰۳	۱/۶۶	۲۹/۲۶	.۰/۶۱۸	.۶/۳۰۷	.۰/۱۵۹	.۰/۱۵۹
۲	۴/۹۴۵	۱/۲۷	۲۲/۷۶	.۰/۱۸۱	۱/۹۷۶	.۰/۱۵۹	.۰/۱۵۹
۳	۵/۰۳۴	.۰/۷۴	۱۷/۱۷	.۰/۳۴	۳/۵۵۷	.۰/۷۳۲	-.۰/۲۶۸
۴	۴/۶۰۸	۱/۳۸	۲۴/۸۳	.۰/۴۸۷	.۵/۰۰۷	.۰/۰۲۳	.۰/۰۲۳
۵	۴/۵۴۷	۱/۱	۲۳/۱	.۰/۴۳۳	۴/۴۷۵	.۰/۹۲۳	-.۰/۰۷۷
۶	۴/۲۳۹	۱/۰۹	۲۴/۶۹	.۰/۴۵۴	۴/۶۸	.۰/۹۰۶	-.۰/۰۹۴
۷	۴/۸۸۱	۱/۳۹	۲۴/۱۳	.۰/۲۵۳	۲/۶۸۹	.۰/۱۹۳	.۰/۱۹۳
۸	۴/۱۸۴	۱/۲۶	۲۶/۸۱	.۰/۱۵۱	۱/۶۸۲	.۰/۱۷۱	.۰/۱۷۱
۹	۴/۲۲۳	.۰/۹۹۲	۲۳/۵۹	.۰/۰۵۳	.۰/۷۱	۱/۰۶۳	.۰/۰۶۳
۱۰	۴/۲۳۰	۱/۱۶	۲۵/۴۴	.۰/۳۰۶	۳/۲۱۵	۱/۰۲۵	.۰/۰۲۵
۱۱	۴/۳۲۱	۱/۱۷	۲۵/۰۸	.۰/۳۶۷	۳/۸۲۶	۱/۰۰۲	.۰/۰۰۲
۱۲	۴/۸۷۵	۱/۲	۲۲/۴۷	.۰/۴۶۸	۴/۸۱۹	.۰/۹۶۵	-.۰/۰۴۵
۱۳	۴/۸۲۱	.۰/۶۷	۱۷/۰۳	.۰/۱۹۳	۲/۱۰۳	.۰/۷۹۳	-.۰/۰۷۷
۱۴	۴/۳۹۱	۱/۲۸	۲۵/۷۸	.۰/۲۸۶	۳/۰۱۷	۱/۱۱۲	.۰/۱۱۲
۱۵	۳/۹۰۴	.۰/۸	۲۲/۹	.۰/۹۱۳	۹/۲۲۴	.۰/۴۷۶	-.۰/۰۲۴
۱۶	۴/۰۸۲	.۰/۷۵	۲۱/۲۲	.۰/۲۶۸	۲/۸۴۲	.۰/۷۹۹	-.۰/۰۲۱
۱۷	۴/۴۳۸	۱/۵۱	۲۷/۷۴	.۰/۲۵۴	۲/۷۰۶	۱/۲۷۱	.۰/۲۷۱
۱۸	۴/۱۸۵	۱/۵۶	۲۹/۸۶	.۰/۳۳۸	۳/۵۳۸	۱/۲۵۳	.۰/۲۵۳
۱۹	۴/۴۲۰	.۰/۷	۱۸/۹۸	.۰/۲۱۵	۲/۳۱۲	.۰/۸۳۲	-.۰/۱۶
۲۰	۴/۳۷۸	۱/۳	۲۶/۰۲	.۰/۲۵۲	۲/۶۸۲	۱/۱۴	.۰/۱۴

راسل می‌توان اظهار داشت که در این آزمایش ژنتیپ‌های آی سی ان بی ۳۲۸-۹۳ و آللی ۴/۱ مولا ۲ به عنوان پایدارترین ارقام شناخته شدند و ژنتیپ گلوریا به عنوان ناپایدارترین رقم و مخصوص مناطق نامساعد ضعیف تشخیص داده شد.

جدول ۶- تجزیه پایداری ارقام جو لخت بر اساس روش‌های غیر پارامتری

ژنتیپ	میانگین رتبه (\bar{R})	انحراف معیار ($STD - R$)	نسبت شاخص ($Y.I.R$)	عملکرد (%)
۱	۱۱/۲۵	۶/۵۷	۹۸/۸۳	
۲	۵/۱۷	۴/۲۶	۱۱۱	
۳	۵/۶۷	۳/۶۵	۱۱۳	
۴	۸/۸۳	۶/۰۴	۱۰۳/۴۳	
۵	۱۰/۲۵	۶/۰۶	۱۰۲/۰۶	
۶	۱۲/۰۸	۵/۲۵	۹۵/۱۵	
۷	۶/۷۵	۴/۲۹	۱۰۹/۵۶	
۸	۱۳/۱۷	۴/۶۵	۹۳/۹۲	
۹	۱۴/۰۸	۳/۳۴	۹۴/۷۹	
۱۰	۱۲/۵	۵/۴۵	۹۴/۹۵	
۱۱	۱۲/۵۸	۶/۳۳	۹۶/۹۹	
۱۲	۶/۵	۶/۰۱	۱۰۹/۴۳	
۱۳	۶/۶۷	۴/۱۸	۱۰۸/۲۱	
۱۴	۱۰/۹۲	۵/۹۱	۹۸/۵۶	
۱۵	۱۳/۸۳	۶/۸۲	۸۷/۶۳	
۱۶	۱۴/۰۸	۲/۶	۹۱/۶۳	
۱۷	۱۰/۸۳	۴/۵۷	۹۹/۶۲	
۱۸	۱۳/۸۳	۴/۹۵	۹۳/۳۳	
۱۹	۱۰/۰۸	۵/۷۷	۹۹/۲۱	
۲۰	۱۰/۹۲	۴/۵۴	۹۸/۲۷	

سپاسگزاری

از آقایان مهندس مرتضویان از دانشگاه تهران و مهندس نیکخواه و سایر کارمندان موسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج به خاطر همکاری در اجرا و راهنمایی و مساعدت در انجام تحقیق سپاسگزاری می‌شود.

REFERENCES

- Ali, N., Nawaz, M. S., Mirza, M. Y. & Hazara, G. R. (2001). Stability analysis for pod yield in groundnut (*Arachis hypogaea* L.). *Pak J Bot*, 33, 191-196.
- Baloch, M. J., Bhutto, H. & Lakho, A. R. (1997). Combining ability estimates of highly adapted tester liner crossed with pollinator in breeds of cotton. *Pak J Sci Ind Res*, 40, 95-98.
- Cocks, P. S. (1995). Genotype×site interaction in annual alfalfa seed production in west of Asia. *Journal of Agricultural Science*, 22, 932-935.
- Comstock, R. E. & Moll, P. H. (1963). Genotype-environment interactions. In: Hanson, W.D. and H.F Robinson. (Eds), *Statistical genetics and plant breeding*, 164-196. Washington: Nat. Acad. Sci.
- Eberhart, S. A. & Russell, W. A. (1966). Stability parameters for comparing varieties. *Crop Science*, 6, 36-40.

در حالی که ارقام شماره ۲ و ۱۳ دارای میانگین عملکرد بالاتر از میانگین کل بودند و جزء ارقام پایدار محسوب می‌گردند و ارقام شماره ۱۵ و ۱ به ترتیب ناپایدارترین ارقام معرفی شدند (جدول ۵) با استفاده از پارامتر ضریب رگرسیون پرکینز- جینکز بدست آمده، ارقام شماره ۱۲ و ۴ از پایدارترین و پرمحصول‌ترین ارقام و رقم شماره ۱۵ ناپایدارترین رقم محسوب می‌شود (جدول ۵). بر اساس پارامتر ضریب رگرسیون فینلی و ویلکینسون پایدارترین رقم شماره ۱۲ و بعد از آن ارقام شماره ۴ و ۵ قراردارند (جدول ۵). براساس میانگین و انحراف معیار رتبه ژنتیپ شماره ۲ با کمترین مقدار میانگین و انحراف معیار به عنوان پایدارترین رقم از نظر این روش بود و بعد از آن ژنتیپ‌های شماره ۱۲، ۳، ۱۳ و ۷ قرار داشتند. در این روش ارقام شماره ۱۶ و ۱۵ بالاترین میانگین و انحراف معیار رتبه را دارا بودند و ناپایدار تلقی شدند (جدول ۶). با مقایسه این روش با روش ابرهارت - راسل پنج رقم معرفی شده این معیار مشابه کاملی با ارقام پایدار روش ابرهارت - راسل داشتند. ولی ارقام در این روش قابل گروه‌بندی برای سازگاری عمومی و خصوصی نمی‌باشند (Lin et al., 1986).

با استفاده از روش نسبت شاخص عملکرد پایدارترین رقم، ژنتیپ شماره ۳ با بالاترین نسبت شاخص عملکرد می‌باشد. بعد از آن ارقام شماره ۲، ۷، ۱۲ و ۱۳ می‌باشند. ضمن اینکه رقم شماره ۱۵ از نسبت شاخص عملکرد پایینی برخوردار بود و ناپایدار تلقی شد (جدول ۶). نتایج این روش نیز همانند روش قبل مشابه روش پایداری ابرهارت - راسل می‌باشد.

در کل با توجه به همسویی نسبی نتایج حاصل از روش‌های مختلف و عمدتاً بر اساس روش ابرهارت -

6. Farshadfar, E. (1998). *Application of quantitative genetics in plant breeding*. (2nd ed.). Tagh-e-Bostan Publication. Kermanshah. pp 381.
7. Finlay, K. W. & Wilkinson, G. N. (1963). The analysis of adaptation in a plant breeding programme. *Australian Journal of Agricultural Research*, 14, 742-754.
8. Francis, T. R. & Kannenberg, L. W. (1978). Yield stability studies in short season maize. I-A descriptive method for grouping genotypes. *Can J Plant Sci*, 58, 1029-1034.
9. Gunasekera, C. P., Martin, L. D., Walton, G. H. & Siddique, H. M. (2003). Genotype×Environment interaction on seed yield of Indian mustard (*Brassica juncea* L.) and canola (*Brassica napus* L.) in a mediterranean type environment of south western Australia. In: Proceeding of the 11th Australian Agronomy Conference, 2-6 Feb. Geelong, Victoria.
10. Hanuman, L. R. & Prahakaaran, V. T. (2001). A study on the performance of a few non-parametric stability measures using pearl-millet data. *Indian Journal of Genetics*, 61, 7-11.
11. Kamidi, R. (2001). Relative stability, performance and superiority of crop genotype across environments. *Journal of Agricultural, Biological and Environmental Statistics*, 6, 449-460.
12. Kang, M. S., Gorman, P. D. & Pham, N. H. (1991). Application of stability statistic to international maize yield trials. *Theoretical and Applied Genetics*, 81, 162-165.
13. Lin, C. S., Binns, M. R. & Lefcovitch, L. P. (1986). Stability analysis: where do we stand? *Crop Science*, 26, 894-900.
14. Naveed, M., Mukhtar, N., Farooq, J., Ilyas, M. & Ul Islam, N. (2006). Evaluation of some new strains of *Gossypium hirsutum* L. for yield stability across environments. *Int J Agric Sci*, 1813-2235.
15. Perkins, J. M. & Jinks, J. L. (1968). Environment and genotype-environmental components of variability. *Heredity*, 23, 339-356.
16. Pinthus, M. J. (1973). Estimate of genotypic value: A proposed method. *Euphytica*, 22, 121-123.
17. Rao, A. R. & Prabhakaran, V. T. (2000). On some useful interrelationship among common stability parameters. *Indian Journal of Genetics*, 60, 25-36.
18. Rashid, A., Hazara, G. R., Javed, N., Nawaz, M. S. & Ali, G. M. (2002). Genotype×Environment Interaction and Stability Analysis in Mustard. *Asian J Plant Sci*, 5, 591-592.
19. Roemer, T. (1917). Sind die ertragsreichen Sorten ertragssichers? Mitt. DLG. 87-9.
20. Sadri, B. & Samieezadeh, H. (1994). Study of yield trials and adaptability of cowpea genotypes, 3rd Iranian Agronomy & Plant Breeding Congress, Tabriz. pp 198.
21. Shahmohammadi, M. (2003). *Analysis of genotype×environment interactions in barley genotypes using AMMI method and comparison with other methods*. M. Sc. Plant Breeding Dissertation, Tarbiat Modares University, pp 132.
22. Shukla, G. K. (1972). Some statistical aspects of partitioning genotype-environmental components of variability. *Heredity*, 29, 237-245.
23. Sial, M. A., Arain, M. A. & Ahmad, M. (2000). Genotype×Environment interaction on bread wheat grown over multiple sites and years in Pakistan. *Pak J Bot*, 32, 85-91.
24. Sparague, G. F. & Federer, W. T. (1951). Comparisons of variance components in corn yield trials. *Agronomy Journal*, 43, 533-541.
25. Stringfield, G. H. & Salter, R. M. (1934). Different response of corn varieties to fertility levels and to seasons. *Journal of Agricultural Research*, 49, 991-1000.
26. Wrick, G. (1962). Über eine Method zur Refassung der Okologischen Streubreite in Feldversuchen. *Flazenzuecht*, 47, 92-96.
27. Yates, F. & Cochran, W. G. (1938). The analysis of groups of experiments. *Journal of Agricultural Science*, 28, 556-580.